

IN MEMORIAM

luni, 09 decembrie 2013

{xtypo_quote} 3. listopada je u Lupaku preminuo Petar Lacki , svima poznat kao Ujka iz Lupaka, a u subotu 5. listopada pokopan je u mjesnom groblju iz rodnog sela. {/xtypo_quote}

Ujka je za vrijeme svog života bio izrazito radičan, pravedan i nadasve pobožan uvijek, svakako najstariji i najuzorniji karanjski hodoasnik u Marijanska svetica iz Radne, iklove i Karanjska. Najmanje je jednom tjedno pjevao napamet Veliku muku Sje am se da mi je jednom prigodom, prije nekoliko godina dana, Ujka rekao kako je on u svetica iz Radne hodoastio pjevice puta nego što je u tom trenutku imao godina, što je bila ista istina jer je nekoliko desetljeća hodoastio pjevice u Radnu dva puta u godini, odnosno za Rusalije i za svetu Mariju malu. Posebice u zadnjim godinama života imao je Ujka običaj prije svakog pjevanja enja u Radnu oti i najprije kod doktorice iz Lupaka po vitamine, koji su prijeko potrebni kod teškog i dugotrajnog fizičkog napora. Zadnji put je bio u Radni ove godine, za Rusalije, bolestan, ali radostan i duševno ispunjen. Mada ga je doktorica hitno uputila na preglede u bolnicu u Rici umjesto da mu propisane vitamine, nije Ujka želio propustiti zadnju priliku da pjevanja i u omiljenoj svetica i posljednji put pozdravi tamošnjeg orguljašicu i sve one koji su ga tamo poznavali. Predosjeo je da će ga uskoro Bog pozvati u nebo.

Isto u zadnjim godinama života Ujka je završio i prijepis na pisačici svih marijanskih hodoasnika pjesama koje se mole za vrijeme šestodnevno-mukotrpno pjevanja enja u Radnu. Pjesme je prepisivao do kasne jutarnje sate, onako kako je on najbolje znao i mogao, posebice ih je pisao u zimsko doba, kada nije bio toliko opterećen fizičkim radovima. Takve ih je prepisane osobno donio u redakciju Zajedništva Hrvata jer mu je najveća želja bila da one budu sve zajedno publicirane u jednoj knjizi dostupnoj svim hodoasnicima iz karanjske zajednice.

Plod Ujkinog dugogodišnjeg truda i požrtvornosti je i "Hodoasni pjesmarica", izdana 2012. godine u Zajedništvu Hrvata, u obliku i sa sadržajem kojega je Ujka preporučio.

Završio bih sje anje na Ujku iz Lupaka citirajući i Mikolu Beula iz Karanjska, Ujkinog mladi prijatelja i suputnika u Marijanska svetica, koji je u predgovoru "Hodoasni pjesmarica" to no iznio Ujkinu najgoru želju života: "Vjerujemo da će karanjski Hrvati uvijek hodoastiti u iklovu; Radnu i u Lurdsko svetica iz Karanjska – dok bude vijeka i svijeta – i od srca pjevati, kako su to radili naš stari: Majko Božja, moli za nas!" I vjerujemo, također, nadodao bih ja, da će pobožna karanjska zajednica zauvijek pamtit i Ujku, njegovu vjernost, skromnost i beskonačnu dobrotu.

Pokoj mu duši i neka mu je laka zemlja!

Ivan Dobra